

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI ČR

Č.j. 221/07-L

V Praze dne

Výtisk č. : 1

PRO SCHŮZI VLÁDY

VĚC: Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Důvod předložení:

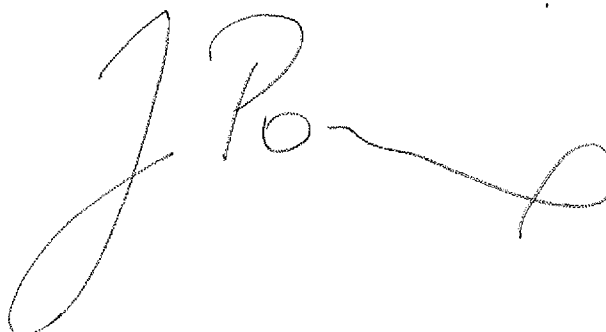
Mimo Plán legislativních prací vlády na rok 2007 z důvodu naléhavosti.

Obsah:

- I. Návrh usnesení
- II. Předkládací zpráva
- III. Návrh zákona
- IV. Důvodová zpráva
- V. Platné znění zákonů s vyznačením navrhovaných změn
- VI. Výsledky připomínkového řízení

Předkládá:

JUDr. Jiří Pospíšil
ministr spravedlnosti

V Praze dne 31. ledna 2008

N o v é z n ě n í

S t a n o v i s k o

**předsedy Legislativní rady vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon
č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších
předpisů, a některé další zákony**

I.

K celkovému zaměření návrhu

Účelem navržené právní úpravy je co nejvíce omezit okruh informací zveřejňovaných o obětech trestné činnosti, kterým je nutné poskytovat ochranu a zabránit zejména zveřejňování jejich osobních údajů a obrazových záznamů prostřednictvím sdělovacích prostředků a počítačových sítí. Zvýšená ochrana má být poskytována obětem trestné činnosti mladším 18 let a vybraným obětem trestných činů, které zvláště zasahují do jejich osobní integrity. Ochrana před zveřejňováním osobních údajů se má týkat i osob blízkých tomu, kdo byl poškozen trestnou činností.

II.

Vztah k právu ES/EU

Navržené právní úpravy se týkají zejména tyto předpisy Evropské unie:

- rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení; toto rámcové rozhodnutí upravuje problematiku poskytování informací o účastnících trestního řízení,
- směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů.

Návrh zákona není s právem ES/EU v rozporu.

III.

Způsob projednání návrhu

Návrh zákona byl projednán v připomínkovém řízení, jehož výsledky jsou uvedeny v předkládací zprávě a v části VI. předloženého materiálu. Podle předkladatele je návrh zákona předložen bez rozporů.

Návrh zákona byl projednán pracovními komisemi Legislativní rady vlády pro trestní právo a správní právo. Předseda Legislativní rady vlády rozhodl v souladu s čl. 4 bodem 3 Statutu Legislativní rady vlády, že tento návrh nebude projednán Legislativní radou vlády a že k němu bude vypracováno stanovisko předsedy Legislativní rady vlády.

IV.

Návrh změn

Předseda Legislativní rady vlády doporučuje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, upravit takto:

K části první

K čl. I

V úvodní větě za slova „Ústavního soudu“ vložit čárky, slova „zákona 237/2004 Sb.“ nahradit slovy „zákona č. 237/2004 Sb.“ a slova „zákona č. 178/2007 Sb.“ nahradit slovy „zákona č. 179/2007 Sb.“.

K bodu 1

1. V úvodní části textu bodu novely slova „nad paragrafem“ vypustit.
2. V § 8a odst. 1 větě druhé slova „Přitom dbají toho, aby neohrožovaly“ nahradit slovy „Dbají přitom, aby neohrožily“, a slovo „nezveřejňovaly“ nahradit slovem „nezveřejnily“.
3. V § 8a odstavec 3 uvést v tomto znění:

„(3) Orgány činné v trestním řízení odepřou poskytnutí informací z důvodů ochrany zájmů uvedených v odstavcích 1 a 2.“.

K bodu 2

V § 8b odst. 3 věty první za slovo „tento“ vložit slovo „zákon“, slovo „zákon“ nahradit slovy „právní předpis“, slova „nezletilého poškozeného,“ nahradit slovy „poškozeného, který je osobou mladší 18 let,“. Ve větě druhé slovo „zletilého“ vypustit a slova „ohrožování mravnosti“ nahradit slovy „šíření pornografie“.

K části druhé

K čl. II

Ustanovení uvést v tomto znění:

„Čl. II

V zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., nálezů Ústavního soudu, v vyhlášeného pod č. 52/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 312/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 78/2002 Sb., zákona č. 216/2002 Sb., zákona č. 259/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 80/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 181/2006 Sb., zákona č. 213/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb. a zákona č. 215/2007 Sb., se § 26 včetně nadpisu zrušuje.“.

K části třetíK čl. III

V úvodní větě za slova „zákona č. 109/2006 Sb.“ vložit slova „zákona č. 112/2006 Sb.“.

K bodu 3

V § 44a odst. 1 slova „zvláštním zákonem“ nahradit slovy „jiným právním předpisem“.

K bodu 4

V § 45a odst. 1 slova „zvláštním zákonem“ nahradit slovy „jiným právním předpisem“.

K důvodové zprávě

Důvodovou zprávu upravit tak, aby odpovídala vládou schválenému návrhu zákona

K úplnému změně navrženými novelami dotčených částí zákonů

Do tohoto úplného znění promítnout změny předloženého návrhu zákona, schválené vládou.

V.

Závěr

Předseda Legislativní rady vlády doporučuje vládě **s c h v á l i t** návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a přijmout k němu usnesení vlády a v něm stanovit:

„V l á d a

I. s c h v a l u j e návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další

zákony, s úpravami podle připomínek obsažených ve stanovisku předsedy Legislativní rady vlády;

II. u k l á d á ministru spravedlnosti vypracovat konečné znění vládní návrhu zákona podle bodu I tohoto usnesení;

III. p o v ě ř u j e

1. předsedu vlády, aby předložil vládní návrh zákona podle bodu I a II tohoto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k dalšímu projednání,

2. ministra spravedlnosti, aby odůvodnil vládní návrh zákona v Parlamentu České republiky.“.

JUDr. Cyril S v o b o d a

ministr a předseda Legislativní rady vlády

ÚŘAD VLÁDY ČR ODBOR VLÁDNÍ AGENDY		
INDEX 27 -11- 2007		
Č.J. 1723/07	ÚTVAR VM	POČ. PŘ. 3

JUDr. JIŘÍ POSPÍŠIL
MINISTR SPRÁVEDLNOSTI

V Praze dne 21 -11- 2007
Čj. 221/2007-LO-SP/56

Vážený pane předsedo vlády,

v příloze předkládám vládě k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

S pozdravem

Příloha: – 3 vlastnoručně podepsané výtisky návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Vážený pan
Ing. Mirek Topolánek
předseda vlády České republiky
Úřad vlády ČR
P r a h a

I.

NÁVRH USNESENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

ze dne č.

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

V l á d a

I. s c h v a l u j e návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, s úpravami podle připomínek obsažených ve stanovisku Legislativní rady vlády a podle připomínek vlády;

II. u k l á d á ministru spravedlnosti vypracovat konečné znění návrhu zákona podle bodu I tohoto usnesení;

III. p o v ě ř u j e

1. předsedu vlády předložit vládní návrh zákona podle bodu I a II tohoto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k dalšímu projednání,

2. ministra spravedlnosti, aby odůvodnil vládní návrh zákona v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Provedou:

předseda vlády,

ministr spravedlnosti,

Předseda vlády

Ing. Mirek Topolánek, v. r.

PŘEDKLÁDACÍ ZPRÁVA

Předmětný návrh zákona se předkládá v reakci na aktuální potřebu i na moderní trendy na mezinárodním poli více chránit osobnost a soukromí oběti trestného činu, již je zapotřebí zvlášť chránit vzhledem k jejímu věku nebo povaze spáchaného činu a která je mnohdy sekundárně viktimizována nešetrným způsobem medializace případu, kdy jsou uváděny detailní informace týkající se osoby oběti, její rodiny a soukromí. Oběť trestného činu se tak musí vyrovnávat nejen s následky trestného činu, ale i s nepříznivými dopady zvýšeného zájmu veřejnosti o „její kauzu“, přičemž může dojít k dalšímu poškozování oběti.

Na tuto nepříznivou situaci reaguje předkládaná novela, jejímž cílem je maximálně omezit okruh informací zveřejňovaných o oběti trestného činu, kterou je třeba zvýšeně chránit, a zabránit zveřejňování jejích osobních údajů a obrazových záznamů – ať už prostřednictvím veřejných sdělovacích prostředků (tisk, rozhlas, televize), včetně veřejných počítačových sítí (Internet se službou World Wide Web), – nebo jiným obdobně účinným způsobem (např. formou letáků). S ohledem na ústavní zásadu svobody projevu a ústavně zaručeného práva na informace je okruh takto zvýšeně chráněných obětí omezen na oběti mladší 18 let a oběti trestných činů zasahujících do jejich osobnostní integrity nebo výlučně do jejich osobních práv. Naopak není důvodem poskytovat takovouto přísnou ochranu právnickým osobám, neboť vzhledem k odlišnému charakteru právnické osoby nejsou dány důvody pro stejně přísnou ochranu jako u fyzické osoby, vůči níž má zveřejnění údajů o činu na ní spáchaném dopady na její osobnost a psychiku. Tento bezprostřední škodlivý důsledek u právnické osoby není dán. Stejně tak není dán důvod pro ochranu zletilých obětí trestných činů nesměřujících primárně vůči jejich osobě, ale např. do majetkové sféry.

Předmětný návrh byl rozeslán do připomínkového řízení dne 23. července 2007. V rámci meziresortního připomínkového řízení neuplatnilo 16 připomínkových míst připomínky, 12 míst uplatnilo doporučující připomínky. Zásadní připomínky uplatnilo Ministerstvo vnitra, Ministerstvo kultury, Úřad pro ochranu osobních údajů, místopředseda vlády pro evropské záležitosti a hejtman Královéhradeckého kraje. Na základě zásadní připomínky Ministerstva vnitra došlo k přepracování sankční části zákona, kdy byl z návrhu vypuštěn původně předpokládaný postih porušení zákazu zveřejnění osobních údajů poškozeného zakotvený v zákoně o přestupcích, zákoně o rozhlasovém a televizním vysílání a v tiskovém zákoně. Tento postih byl ve formě přestupku a správního deliktu právnických osob a podnikajících fyzických osob nově zakotven do zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Po uvedené změně byl návrh zákona rozeslán dne 30. 10. 2007 dotčeným připomínkovým místům ke stanovisku; z těchto připomínkových míst uplatnilo zásadní připomínku Ministerstvo financí.

Všechny zásadní připomínky byly řádně vypořádány a materiál je předkládán **bez rozporu** (blíže k způsobu vypořádání připomínek viz část VI. materiálu).

ZÁKON

ze dne 2007,

**kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění
pozdějších předpisů, a některé další zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
Změna trestního řádu**

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb. a zákona č. 178/2007 Sb., se mění takto:

1. § 8a včetně nadpisu nad paragrafem zní:

**„Poskytování informací o trestním řízení a osobách majících na něm účast
§ 8a**

(1) Orgány činné v trestním řízení informují o trestním řízení veřejnost poskytováním informací sdělovacím prostředkům. Přitom dbají toho, aby neohrožovaly objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, nezveřejňovaly o osobách, které mají účast v trestním řízení, údaje, které přímo nesouvisejí s trestnou činností, a aby neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen (§ 2 odst. 2).

(2) Při poskytování informací podle odstavce 1 orgány činné v trestním řízení zvláště dbají na ochranu soukromí a osobních údajů osob mladších 18 let.

(3) Z důvodů ochrany zájmů uvedených v odstavcích 1 a 2 orgány činné v trestním řízení odepřou poskytnutí informací.“.

2. Za § 8a se vkládá nový § 8b, který zní:

„§ 8b

(1) Orgány činné v trestním řízení mohou zveřejnit informace obsahující osobní údaje poškozeného nebo osob jemu blízkých, nebo jiné údaje, jejichž zveřejnění by narušilo soukromí těchto osob, pouze v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu trestního řízení.

(2) Osoby, kterým byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty informace o poškozeném nebo osobách jemu blízkých pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv nebo plnění povinností stanovených právními předpisy, je nesmějí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné k uvedeným účelům. O tom musejí být tyto osoby poučeny.

(3) Nestanoví-li tento nebo jiný zákon jinak, nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit vyobrazení nezletilého poškozeného, ani žádnou informaci, ve které je uvedeno jméno, popřípadě jména, a příjmení takového poškozeného, nebo která obsahuje jiné údaje, které by umožnily tohoto poškozeného identifikovat. Ve stejném rozsahu se zákaz zveřejnění vztahuje i na zletilého poškozeného, vůči němuž byl spáchán trestný čin kuplířství podle § 204 trestního zákona, trestný čin ohrožování mravnosti podle § 205 trestního zákona nebo některý z trestných činů proti rodině a mládeži, trestných činů proti životu a zdraví nebo trestných činů proti svobodě a lidské důstojnosti. Zákaz uvedený ve větě první a druhé neplatí, pokud se zveřejněním poškozený výslovně a prokazatelně souhlasí. Je-li poškozeným osoba mladší 18 let, musí se zveřejněním souhlasit také její zákonný zástupce.“.

3. V § 378 odst. 1 se slova „užije ustanovení § 8a“ nahrazují slovy „užijí ustanovení § 8a a 8b“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o přestupcích

Čl. II

§ 26 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 392/2005 Sb. a zákona č. 218/2003 Sb., se včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o ochraně osobních údajů

Čl. III

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 177/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 107/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 310/2002 Sb., zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 439/2004 Sb., zákona č. 480/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb. a zákona č. 170/2007 Sb., se mění takto:

1. V části první nadpis hlavy VII zní: „SPRÁVNÍ DELIKTY“.

2. V § 44 a 45 se nadpisy zrušují.

3. Za § 44 se vkládá nový § 44a, který zní:

„§ 44a

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený zvláštním zákonem.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.“.

4. Za § 45 se vkládá nový § 45a, který zní:

„§ 45a

(1) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený zvláštním zákonem.

(2) Za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do 1 000 000 Kč.“.

5. V § 46 odstavec 4 zní:

„(4) Správní delikty podle tohoto zákona projednává v prvním stupni Úřad.“.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2008.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

Hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad

Hodnocení dopadů regulace podle Obecných zásad pro hodnocení dopadů regulace (RIA), jež byly schváleny usnesením vlády č. 877 ze dne 13. srpna 2007, nebylo k tomuto návrhu prováděno, neboť byl rozeslán do připomínkového řízení v červenci 2007, tedy před nabytím účinnosti tohoto materiálu (dílčí stanovisko po vypořádání připomínek bylo vyžádáno dne 30. 10. 2007).

Zhodnocení platného právního stavu, odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy a vysvětlení její nezbytnosti jako celku, včetně zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Podle stávajícího konceptu trestního řízení je vlastním předmětem trestního řízení pokud možno rychlé a efektivní shromáždění důkazů směřujících k prokázání viny nebo nevinu osoby, proti níž je vedeno trestní řízení, a následné rozhodnutí o otázce viny a o trestu, tj. jedná se primárně o řízení zabývající se otázkou viny a trestu za spáchaný trestný čin. Vzhledem k omezeným možnostem oběti trestného činu shromáždit potřebné důkazy a prokázat vinu pachatele přebírá úlohu žalobce stát, který k tomu má mnohem větší možnosti a nástroje, a zastupuje tak v postavení orgánu veřejné žaloby zájmy oběti trestného činu v trestním řízení. Takto je trestní řízení pojímáno tradičně, byť postupnými novelizacemi trestního řádu získala oběť trestného činu v trestním řízení poměrně široká práva.

V rámci trestního řízení není používán pojem „*oběť trestného činu*“, ale je zde používán pojem „*poškozený*“, který je pro účely trestního řízení vymezen jako ten, komu bylo trestným činem ublíženo na zdraví nebo způsobena majetková, morální nebo jiná škoda (§ 43 tr. ř.). Postupnými novelizacemi trestního řádu došlo k výraznému posílení postavení poškozeného v trestním řízení za účelem zajistit jeho informovanost o průběhu řízení a dát mu možnost aktivně se účastnit tohoto řízení.

Podle stávající právní úpravy má poškozený možnost aktivně se účastnit řízení a mít přehled o průběhu trestního řízení. Kontrola policejního orgánu ze strany poškozeného je zajištěna jeho právem žádat státního zástupce, aby přezkoumal postup policejního orgánu v přípravném řízení, jakož i právem podat stížnost proti usnesení o odložení věci. Pokud není spokojen se shromážděnými důkazy, může činit návrhy na doplnění dokazování, může se účastnit hlavního líčení a klást v něm vyslychaným osobám otázky a před skončením věci má právo na závěrečnou řeč. Poškozený může v přípravném řízení podat stížnost i proti usnesení o zastavení trestního stíhání, o postoupení věci, o podmíněném zastavení trestního stíhání, o tom, že se obviněný ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání osvědčil a proti usnesení o schválení narovnání. Poškozený může dát i podnět k výkonu dohledu nejbližší vyššího státního zastupitelství nad činností nižších státních zastupitelství v jeho obvodu. Poškozený je také oprávněn nahlížet do spisů a činit si z nich výpisky, opisy či pořizovat kopie, což patří mezi významná procesní práva. Podstatou tohoto oprávnění je, že poškozený je informován o provedených úkonech, přijatých opatřeních a zejména

o skutkovém a právním stavu věci. Tímto oprávněním se v podstatě vytváří prostor pro to, aby poškozený zjistil ze spisu podstatné okolnosti, které se váží k jeho postavení v dané věci a uvážil svůj další postup v řízení. Má rovněž právo žádat informace o tom, že obviněný byl propuštěn z vazby nebo z ní uprchl, nebo odsouzený byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody nebo z něj uprchl. Pokud uplatňuje nárok na náhradu škody, jsou jeho práva ještě podstatně širší.

V poslední době se však práva obětí trestných činů dostávají do popředí vnitrostátního i mezinárodního zájmu i ve smyslu práva oběti trestného činu na informace a na dostatečnou ochranu. O uvedeném svědčí např. závěry tzv. Bangkotské deklarace přijaté na XI. kongresu Organizace spojených národů o prevenci kriminality a trestní justici, podle kterých je mimo jiné zapotřebí věnovat zvláštní pozornost ochraně svědků a obětí, nebo rámcové rozhodnutí Rady ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení, které požaduje zajištění dostatečné ochrany obětí trestných činů a jejich soukromí. Oběťmi trestné činnosti se zabývají i právně nezávazné dokumenty, jako je např. doporučující Deklarace OSN o základních principech spravedlnosti pro oběti trestných činů a zneužití moci (*Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power, adopted by General Assembly resolution 40/34 of 29 November 1985*), z jejíhož znění vyplývá, že potřeby obětí mají být zohledněny v příslušné části řízení, kde jsou jejich osobní zájmy dotčeny, aniž je změněno postavení obžalovaného, a v souladu s příslušným vnitrostátním systémem trestního práva. Doporučení Rady Evropy č. 11 z roku 1985 požaduje zajištění práva oběti trestného činu na informace o výsledku policejního vyšetřování, o konečném rozhodnutí týkajícím se podání obžaloby, o místu a čase soudního projednání trestného činu a o způsobu, jak může získat informace o výsledku řízení.

V souladu s tímto trendem vyvstala potřeba více chránit osobnost a soukromí oběti trestného činu, již je zapotřebí zvlášť chránit vzhledem k jejímu věku nebo povaze spáchaného činu a která je mnohdy sekundárně viktimizována nešetřeným způsobem medializace případu, kdy jsou uváděny detailní informace týkající se osoby oběti, její rodiny a soukromí. Oběť trestného činu se tak musí vyrovnávat nejen s následky trestného činu, ale i s nepříznivými dopady zvýšeného zájmu veřejnosti o „její kauzu“, přičemž může dojít k dalšímu poškozování oběti. Na tuto nepříznivou situaci reaguje předkládaná novela, jejímž cílem je maximálně omezit okruh informací poskytovaných veřejnosti o oběti trestného činu, kterou je třeba zvýšeně chránit, a zabránit zveřejňování jejích osobních údajů, fotografií či obrazových záznamů - ať už prostřednictvím veřejných sdělovacích prostředků (tisk, rozhlas, televize), včetně veřejných počítačových sítí (Internet se službou World Wide Web), - nebo jiným obdobně účinným způsobem (např. formou letáků). S ohledem na ústavní zásadu svobody projevu a ústavně zaručeného práva na informace je okruh takto zvýšeně chráněných obětí omezen na oběti mladší 18 let a oběti trestných činů zasahujících do jejich osobnostní integrity nebo výlučně do jejich osobních práv. Naopak není důvodem poskytovat takovouto přísnou ochranu právníckým osobám, neboť vzhledem k odlišnému charakteru právnícké osoby nejsou dány důvody pro stejně přísnou ochranu jako u fyzické osoby, vůči níž má zveřejnění údajů o činu na ní spáchaném dopady na její osobnost a psychiku. Tento bezprostřední škodlivý důsledek u právnícké osoby není dán. Stejně tak není dán důvod pro ochranu zletilých obětí trestných činů nesměřujících primárně vůči jejich osobě, ale např. do majetkové sféry.

Porušení zákazu zveřejnění vyobrazení nebo jiných údajů o uvedeném poškozeném se navrhuje postihovat podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož bude možné takové porušení sankcionovat pokutou až do

výše 1 mil. Kč (podle okolností, závažnosti porušení tohoto zákazu a z hlediska způsobené újmy).

Podle tohoto zákona tak budou moci být postiženy fyzické a právnické osoby, které poruší zákaz zveřejnění údajů o poškozeném, zejména vydavatelé periodického tisku a provozovatele rozhlasového a televizního vysílání, kteří v dané oblasti podnikají, neboť zveřejnění informací o poškozeném těmito veřejnými sdělovacími prostředky má vzhledem ke své účinnosti obzvláště škodlivé dopady pro osobnost poškozeného, přičemž tento způsob zveřejnění informací o poškozeném je v praxi nejčastější.

Zpracovatelům a správčům je možné již podle stávající právní úpravy ukládat opatření k nápravě podle zákona o ochraně osobních údajů za porušení povinností při zpracování osobních údajů poškozeného (§ 13 a další zákona o ochraně osobních údajů), zejména za zanedbání povinnosti učinit potřebná opatření k zabránění neoprávněnému přístupu k uvedeným údajům o poškozeném (např. jejich vedením odděleně od ostatních informací) a sankcionovat je za taková porušení povinností.

Navrhovaná úprava se inspirovuje zahraničními úpravami a úpravou ochrany osobních údajů mladistvého pachatele v řízení ve věcech mládeže – při respektování jeho odlišného procesního postavení.

Stávající právní úprava nemá bezprostřední, ani sekundární dopady na rovnost mužů a žen a nevede k diskriminaci jednoho z pohlaví, neboť nijak nerozlišuje, ani nezvýhodňuje jedno z pohlaví a nestanoví pro něj odlišné podmínky. Navržená úprava má zcela stejné dopady na muže i na ženy.

Zhodnocení souladu navrhované úpravy s ústavním pořádkem České republiky, s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a s akty práva Evropské unie

Navrhovaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Navrhovaná úprava je rovněž v souladu s právními předpisy Evropské unie a mezinárodními smlouvami, z nichž se právy obětí trestné činnosti zabývají zejména následující:

- rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení,
- směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů,
- Evropská úmluva o odškodňování obětí násilných trestných činů ze dne 24. 11. 1983 (vyhlášená pod č.141/2000 Sb. m. s.),
- Mezinárodní úmluva o potlačování financování terorismu ze dne 9. prosince 1999 - článek 8 týkající se odškodnění obětí (vyhlášená pod č. 18/2006 Sb.m.s.),
- Úmluva o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989 (vyhlášená pod č. 104/1991 Sb.).

Právo na soukromí a rodinný život je obecně chráněno také v člancích 17 a 23 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a v člancích 6 a 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Ochrana soukromého života v rámci probíhajícího trestního řízení je dále rozvedena v zásadě 8 Doporučení č. 13 o šíření informací prostřednictvím sdělovacích prostředků ve vztahu k trestnímu řízení, které bylo přijato Výborem ministrů Rady Evropy dne 10. července 2003 (*Poskytování informací o osobách podezřelých, obviněných nebo odsouzených, stejně jako o ostatních stranách trestního řízení*,

musí respektovat jejich právo na ochranu soukromého života v souladu s článkem 8 Úmluvy. Zvláštní ochrana musí být poskytnuta nezletilým nebo jiným zranitelným osobám, obětem, svědkům a rodinám osob podezřelých, obviněných nebo odsouzených. V každém případě je třeba věnovat zvýšenou pozornost škodlivým následkům, které by pro výše uvedené osoby mohlo mít prozrazení informací umožňujících jejich ztotožnění). Ve vztahu k dítěti je pak právo na ochranu soukromí a rodinného života chráněno v článku 16 Úmluvy o právech dítěte (vyhl. ve Sbírce zákonů pod č. 104/1991 Sb.).

Ochranou osobnosti a práva na soukromí obětí trestného činu se přímo zabývá článek 8 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení, podle něhož „*má každý členský stát zajistit přiměřenou úroveň ochrany obětí a podle vhodnosti i jejich rodin nebo osob v podobném postavení, zejména pokud jde o jejich bezpečí a ochranu jejich soukromí v těch případech, kde kompetentní orgány usoudí, že hrozí vážné riziko odvety, nebo existuje nezvratný důkaz vážného úmyslu narušit soukromí těchto obětí. Za tímto účelem každý členský stát zaručí, že bude možné podle nezbytnosti jako součást soudního řízení přijmout odpovídající opatření na ochranu soukromí a fotografického zobrazení obětí a jejich rodin nebo osob v podobném postavení.*“

Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky

U navrhované úpravy se celkově nepředpokládají negativní dopady na státní rozpočet.

Předpokládané pozitivní dopady na státní rozpočet (příjmy z vybraných pokut) nelze v současné době vyčíslit, neboť nelze předem odhadnout počet případů porušení zákazu zveřejnit informace o poškozeném, ani jejich závažnost a tím návazně výši uložené pokuty (lze očekávat v řádu desítek případů ročně).

Navrhovaná úprava nemá dopady na ostatní veřejné rozpočty. Pro podnikatelské prostředí České republiky má navrhovaná úprava negativní finanční dopady pouze pokud by příslušný podnikatelský subjekt porušil zákonný zákaz a zveřejnil informace o poškozeném. V takovém případě by byl povinen uhradit uloženou pokutu.

Sociální dopady, dopad na životní prostředí

Navrhovaná úprava není spojena s negativními sociálními dopady a nedopadá na životní prostředí.

Zvláštní část

K části první – změna trestního řádu

Navrhovaná změna § 8a upravujícího poskytování informací o trestním řízení nově zdůrazňuje potřebu zohlednit při poskytování informací zejména zájmy nezletilých osob; dále se zpřesňují některé pojmy tak, aby odpovídaly terminologii používané v trestních předpisech. Pojem osobní údaj je definován v zákoně č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, jako „*jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímou identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.*“

Právo na ochranu soukromí je vymezeno judikatorně jako „*právo fyzické osoby rozhodnout podle vlastního uvážení, zda, popř. v jakém rozsahu a jakým způsobem mají být skutečnosti jejího osobního soukromí zpřístupněny jiným subjektům a zároveň se bránit (vzepřít) proti neoprávněným zásahům do této sféry ze strany jiných osob.*“ (ÚS 517/99). Orgánům činným v trestním řízení se neukládá chránit soukromí nezletilých osob obecně, ale pouze při poskytování informací o těchto osobách, kdy je třeba vždy zvážit, jaké dopady zveřejnění takových informací může mít na jejich osobu a soukromí.

Navrhovaný § 8b pak obsahuje specifickou úpravu zveřejňování informací o poškozeném, u něhož je dán zvláštní zájem na ochraně jeho soukromí a osobnosti vzhledem k jeho zranitelnosti a potřebě co největšího odstranění působení škodlivých vlivů.

Navrhované doplnění § 8a a nový § 8b trestního řádu upravují:

- Obecně podmínky poskytování informací o trestním řízení ze strany orgánů činných v trestním řízení veřejnosti prostřednictvím sdělovacích prostředků; tyto podmínky zůstávají stejné jako podle stávající právní úpravy, pouze se výslovně zdůrazňuje, že je třeba dbát zájmů nezletilých osob, a to jakýchkoli, které mají účast na trestním řízení. Pro dítě mladší 15 let, které spáchalo čin jinak trestný, a pro mladistvého pachatele je specifická úprava ochrany jejich osobnosti a soukromí obsažena v § 52 až 54 a § 92 odst. 3 a 94 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže. Nově se navrhuje specifická úprava rovněž pro poškozeného.
- Podmínky zveřejňování informací o poškozeném a jeho blízkých osobách orgány činnými v trestním řízení. Zveřejněním je míněno takové jednání, které je způsobilé učinit obsah informace přístupný většímu počtu osob (srov. R 5247/1935). Nepostačí tedy sdělení takové informace jednotlivci, není-li z okolností zřejmé, že jeho zájem o ně je motivován snahou dát je k dispozici většímu okruhu osob (např. jde o novináře). Orgány činné v trestním řízení mohou zveřejnit informace obsahující osobní údaje o poškozeném nebo jiné údaje umožňující narušení jeho soukromí pouze v případě, že je to nezbytné pro dosažení účelu trestního řízení a pouze v nezbytném rozsahu. Základním účelem trestního řízení je odhalit pachatele skutku, který naplňuje znaky trestného činu, vyšetřit tento skutek a postavit pachatele před soud, který rozhodne o jeho vině či nevině a shledá-li jej vinným, uloží mu trest. Osobní údaje poškozeného je tak možné zveřejnit zejména v případě, že je třeba pátrat po poškozeném, nebo např. v případě, kdy je třeba zjistit svědky určitého trestného činu (např. šikany). Orgány činné v trestním řízení jsou zároveň podle zákona o ochraně osobních údajů povinny učinit potřebná opatření, aby zabránily přístupu nepovolaných osob k informacím o poškozeném, např. jejich vhodným uložením na místě, kam jiné neoprávněné osoby nemají přístup apod.
- Zákaz šíření informací o poškozeném a jeho osobách blízkých osobami, kterým byly tyto informace poskytnuty orgány činnými v trestním řízení v rámci trestního řízení nebo k výkonu jejich práv či plnění povinností (např. probační úředník, znalec, osoba nahlízející do spisu, svědek, obhájce apod). Tyto osoby nesmějí získané informace dále šířit a mohou je poskytovat dalším osobám rovněž jen k plnění jejich úkolů či k výkonu práv nebo pro účely trestního řízení, nikoli pro jiné účely.
- Obecný zákaz zveřejnit v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem (ve veřejných sdělovacích prostředcích i jinak) vyobrazení

nezletilého poškozeného nebo poškozeného, vůči němuž byl spáchán některý z trestných činů směřujících proti jeho osobě nebo osobním právům, informaci, ve které je uvedeno jméno nebo příjmení poškozeného, nebo jiné údaje, které by umožnily poškozeného identifikovat. Vyobrazením není míněna pouze fotografie, ale i obrazové záznamy a přenosy, kreslené nebo malované podobizny apod. Jinými údaji umožňujícími identifikaci poškozeného mohou být i údaje, které se přímo netýkají osoby poškozeného, např. fotografie jeho rodiny nebo přátel, místa jeho bydliště apod. Zveřejněním se přitom rozumí jakýkoli způsob zveřejnění, tj. jak prostřednictvím veřejných sdělovacích prostředků, tak i jiným obdobně účinným způsobem (např. šíření letáků, seznámení s těmito informacemi na veřejném shromáždění osob apod.). Tento zákaz, stejně jako postih za jeho porušení, samozřejmě nesměruje vůči poškozenému, v souladu s principem, že není postihován ten, k jehož ochraně ustanovení slouží.

Z uvedeného obecného zákazu jsou upraveny následující výjimky:

- Trestní řád stanoví jako výjimku z obecného zákazu zveřejnění možnost orgánů činných v trestním řízení zveřejnit potřebné informace o poškozeném či osobách jemu blízkých v nezbytném rozsahu pro trestní řízení. Může jít o případ, kdy je oběť trestného činu nezvěstná a je zapotřebí po ní pátrat. Oprávnění Policie České republiky zveřejňovat osobní údaje v rozsahu nezbytném k plnění úkolů policie v souvislosti s trestním řízením nebo při pátrání po osobách vyplývá již ze stávajícího § 421 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky. Dále může být zveřejnění potřebné např. pro důkazní účely, kdy v některých případech (např. šikana) nejsou známi svědci a je zapotřebí zveřejnit údaje o poškozeném pro účely zjištění svědků, kteří by napomohli k objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení.

- Případy, kdy si sám poškozený bude přát zveřejnění informací o své trestní věci v médiích nebo jiným způsobem, či kdy bude s takovým zveřejněním souhlasit a bude vzhledem k svému věku a přičetnosti dostatečně způsobilý k posouzení důsledku takového zveřejnění. Je třeba respektovat článek 17 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje svobodu projevu a právo na informace. V těchto případech nebude zveřejnění sankcionováno, což plyne ze samotného smyslu a účelu poskytované ochrany před zveřejněním, kdy smyslem není chránit poškozeného, jestliže sám o ochranu nestojí, ovšem pouze v případě, že byl dán výslovný a prokazatelný souhlas poškozeného dostatečně způsobilého k posouzení dopadů zveřejnění. Vzhledem k tomu, že zveřejnění se dotýká zásadním způsobem zejména osoby poškozeného, který má být chráněn, klade se důraz na svobodné vyjádření jeho vůle, je-li takového projevu vzhledem k svému věku a vyspělosti schopen. Je třeba vždy zkoumat schopnost poškozeného posoudit dopady zveřejnění informací o něm, zejména zda jde o osobu zbavenou způsobilosti k právním úkonům nebo s omezenou způsobilostí k nim. Je-li poškozený dítětem, vyžaduje se s ohledem na potřebu jej zvýšeně chránit před negativními účinky zveřejnění a vzhledem k jeho nedostatečné vyspělosti a menší odolnosti vůči vnějším vlivům rovněž souhlas jeho zákonného zástupce (mohlo-li by dojít ke střetu zájmů mezi poškozeným a zákonným zástupcem, musí se zveřejněním souhlasit opatrovník nebo zvláštní zástupce poškozeného, což vyplývá z obecné právní úpravy).

Pokud jde o pravidla řízení před soudem, postupuje se podle příslušných ustanovení trestního řádu (§ 2 odst. 10 tr. ř., § 199 tr. ř., § 200 tr. ř. a § 238 tr. ř.) zohledňujících zásadu veřejnosti zakotvenou v článku 96 odst. 2 Ústavy a článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. S ohledem na tuto zásadu, nepřikročí-li soud k vyloučení veřejnosti při hlavním líčení nebo veřejném zasedání s ohledem na zájmy poškozeného, nelze veřejnosti bránit v účasti na řízení. V takovém případě lze před veřejností projednat i informace o poškozeném

a osobách jemu blízkých v rozsahu, v jakém jsou potřebné k projednání věci před soudem. Veřejnost je však vázána povinností sdělené informace dále nešířit a nezveřejnit vyobrazení i informace o poškozeném a jiné údaje vedoucí k jeho identifikaci. Účastní-li se tedy jednání média, mohou si sice, pokud s tím předseda senátu souhlasí, pořizovat zvukové či obrazové záznamy z hlavního líčení nebo veřejného zasedání, nicméně při přenosu záznamu v televizi či rozhlasu musí zabránit zveřejnění vyobrazení poškozeného, jeho osobních údajů a jiných výše uvedených údajů. Stejně tak nelze veřejnosti bránit činit si poznámky nebo nákresy, ohledně nakládání s nimi však platí výše uvedené včetně zákazu šíření těchto informací. Rozsudek se vyhlašuje veřejně v hlavním líčení.

Pravomocné rozhodnutí ve věci samé může být zveřejněno, ale pouze bez uvedení osobních údajů poškozeného a jiných údajů vedoucích k jeho identifikaci tak, aby byl poškozený uchráněn sekundární viktimizace.

Nové ustanovení § 8b je dále zohledněno v § 378 tr. ř., který upravuje poskytování informací orgány činnými v trestním řízení a Ministerstvem spravedlnosti o jejich postupech v rámci mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních. Tyto postupy bezprostředně souvisejí s trestním řízením a v jejich rámci dochází k předávání osobních údajů osob zúčastněných na trestním řízení.

K části druhé – změna zákona o přestupcích

Vzhledem k tomu, že podstatou přestupku obsaženého ve stávající právní úpravě v § 26 zákona o přestupcích je porušení zákazu zveřejňování určitých vymezených osobních údajů o mladistvém pachateli nebo dítěti mladším 15 let, které spáchalo čin jinak trestný, navrhuje se tento přestupek vypustit a postih přesunout do zákona o ochraně osobních údajů. Napříště by tak měl Úřad pro ochranu osobních údajů jednotně postihovat všechna nedovolená zveřejňování osobních údajů, stanoví-li zákaz zveřejnění zákon, čímž by mělo dojít i ke zvýšení efektivity postihu. Roztříštěnost postihu mezi více orgánů se nejvíce jeví být vhodná, neboť jiné orgány než Úřad pro ochranu osobních údajů nejsou v oblasti ochrany osobních údajů specializovány a uvedená problematika k nim spadá spíše okrajově (podle zjištění dosud obecní úřady projednaly pouze 1 přestupek podle § 26 zákona o přestupcích).

K části třetí – změna zákona o ochraně osobních údajů

Navrhovaná ustanovení zohledňují zvláštní právní úpravy nakládání s osobními údaji zakazující jejich zveřejnění. Jedná se tedy o případy, kdy je zdůrazněna naléhavost ochrany soukromí. Návrh současně sjednotí přístup v různých oblastech nakládání s osobními údaji, kde je nutno aplikovat vesměs stejné zásady ochrany osobních údajů a soukromí. V dozorové (sankční) oblasti byla dosud část problematiky upravena v přestupkovém zákoně, odpovědnost právnických osob nebyla řešena vůbec.

Z pohledu ochrany osobních údajů se návrh nově zaměřuje na případy dosud nepostižitelné podle zákona o ochraně osobních údajů, u nichž není zcela prokazatelné, že údaje unikly z původního zpracování nebo se účel zveřejnění a dalšího zpracování zveřejněných osobních údajů jeví v rozporu s účelem původního zpracování (před zveřejněním). Limit účelu využití a dalšího zpracování osobních údajů (zákaz zveřejnění) se proto na rozdíl od většiny zpracování nedovozuje výkladem, ale jak je výše uvedeno,

z důvodu naléhavosti ochrany soukromí jej ve vybraných případech vždy určuje zvláštní zákon.

Do zákona o ochraně osobních údajů se v souladu se zásadami správního trestání navrhuje zařadit nový přestupek postihující fyzickou osobu a správní delikt postihující právnickou nebo podnikající fyzickou osobu, která poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený zvláštním zákonem. Takovým zákonem je v současné době trestní řád ve znění této novely (navrhovaný § 8b) a zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, který stanoví zákaz zveřejňovat jméno a příjmení nebo jiné údaje o mladistvém pachateli nebo dítěti mladším 15 let, které spáchalo čin jinak trestný, které umožňují jeho identifikaci.

Postihována je v souladu s judikatorním vymezením pojmu „zveřejnění“ jak osoba, která informaci poskytne jiné osobě za účelem její publikace či medializace (poskytne je novináři či reportérovi) nebo za účelem jiného zpřístupnění veřejnosti (např. na webových stránkách nebo formou letáků), tak i osoba, která získané informace publikuje, medializuje či jinak přímo zpřístupní veřejnosti. V případě postihu zveřejnění osobních údajů, jež by bylo zakázáno jinými právními předpisy, které nebudou vymezovat pojem „zveřejnění“, se bude při výkladu tohoto pojmu vycházet ze zákona o ochraně osobních údajů a z dozorové praxe Úřadu pro ochranu osobních údajů, kdy zveřejněním lze rozumět zpřístupnění osobních údajů obvykle předem neurčenému okruhu příjemců, zejména prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků, veřejně přístupných počítačových sítí, veřejným vyhlášením, uvedením ve veřejném seznamu, veřejném registru nebo umístěním na veřejně přístupném místě.

Za uvedené správní delikty bude možné postihnout jak jednotlivou fyzickou osobu, které bude porušení zákazu prokázáno, tak i osobu, která odpovídá za to, aby nebyly zveřejňovány informace, jejichž zveřejnění je zakázáno [např. provozovatel rozhlasového a televizního vysílání, který podle § 32 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání nese odpovědnost za obsah programů zařazovaných do vysílání; vydavatel periodického tisku, který ve smyslu § 4 zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), odpovídá za obsah tisku].

Sankcí, kterou bude možné uložit za porušení zákazu zveřejnění, je pokuta do výše 1 mil. Kč. Výše pokuty odráží potřebu zabránit zveřejnění určitých atraktivních informací o poškozeném, mladistvém pachateli či dítěti mladším 15 let, jež spáchalo čin jinak trestný (např. „atraktivní záběry z místa činu“), jejichž zveřejnění může produkovat značný zisk a vést k sekundární viktimizaci poškozeného nebo stigmatizaci pachatele.

K projednávání porušení zákazu zveřejňovat osobní údaje, který výslovně stanoví zvláštní zákon, se navrhuje stanovit příslušnost jediného orgánu – Úřadu pro ochranu osobních údajů – což by mělo vést k jednotné a efektivní praxi při postihu těchto případů.

K části čtvrté – účinnost

Datum nabytí účinnosti je stanoveno s ohledem na délku legislativního procesu a s ohledem na jednoduchost navrhované právní úpravy.

Platné znění příslušných částí zákonů s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

Trestní řád

§ 8a

Poskytování informací o trestním řízení

~~(1) Orgány činné v trestním řízení informují o své činnosti veřejnost poskytováním informací sdělovacím prostředkům. Přitom dbají toho, aby neohrožovaly objasnění skutečností důležitých pro posouzení věci, nezveřejňovaly o osobách, které mají účast v trestním řízení, údaje, které přímo nesouvisí s trestnou činností, a aby neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen (§ 2 odst. 2).~~

~~(2) Z důvodů uvedených v odstavci 1 orgány činné v trestním řízení odepřou poskytnutí informací.~~

Poskytování informací o trestním řízení a osobách majících na něm účast

§ 8a

(1) Orgány činné v trestním řízení informují o trestním řízení veřejnost poskytováním informací sdělovacím prostředkům. Přitom dbají toho, aby neohrožovaly objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, nezveřejňovaly o osobách, které mají účast v trestním řízení, údaje, které přímo nesouvisí s trestnou činností, a aby neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen (§ 2 odst. 2).

(2) Při poskytování informací podle odstavce 1 orgány činné v trestním řízení zvláště dbají na ochranu soukromí a osobních údajů osob mladších 18 let.

(3) Z důvodů ochrany zájmů uvedených v odstavcích 1 a 2 orgány činné v trestním řízení odepřou poskytnutí informací.

§ 8b

(1) Orgány činné v trestním řízení mohou zveřejnit informace obsahující osobní údaje poškozeného nebo osob jemu blízkých, nebo jiné údaje, jejichž zveřejnění by narušilo soukromí těchto osob, pouze v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu trestního řízení.

(2) Osoby, kterým byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty informace o poškozeném nebo osobách jemu blízkých pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv nebo plnění povinností stanovených právními předpisy, je nesmějí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné k uvedeným účelům. O tom musejí být tyto osoby poučeny.

(3) Nestanoví-li tento nebo jiný zákon jinak, nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit vyobrazení nezletilého

poškozeného, ani žádnou informaci, ve které je uvedeno jméno, popřípadě jména, a příjmení takového poškozeného, nebo která obsahuje jiné údaje, které by umožnily tohoto poškozeného identifikovat. Ve stejném rozsahu se zákaz zveřejnění vztahuje i na zletilého poškozeného, vůči němuž byl spáchán trestný čin kuplířství podle § 204 trestního zákona, trestný čin ohrožování mravnosti podle § 205 trestního zákona nebo některý z trestných činů proti rodině a mládeži, trestných činů proti životu a zdraví nebo trestných činů proti svobodě a lidské důstojnosti. Zákaz uvedený ve větě první a druhé neplatí, pokud se zveřejněním poškozený výslovně a prokazatelně souhlasí. Je-li poškozeným osoba mladší 18 let, musí se zveřejněním souhlasit také její zákonný zástupce.

§ 378

Ochrana a použití informací

(1) Na poskytování informací orgány České republiky o jejich postupu podle ustanovení této hlavy se ~~užije ustanovení § 8a~~ **užijí ustanovení § 8a a 8b** přiměřeně.

(2) Orgány České republiky nezveřejní ani neposkytnou bez výslovného souhlasu příslušného orgánu cizího státu informace nebo důkazy získané od něj na základě žádosti přijaté nebo zasláné podle ustanovení této hlavy anebo v souvislosti s ní, ani je nepoužijí pro jiné účely, než pro které byly zaslány anebo vyžádány, jestliže je k tomu zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, anebo jestliže informace nebo důkazy byly poskytnuty pouze pod podmínkou dodržení těchto omezení.

Zákon o přestupcích

§ 26

Přestupky na úseku soudnictví mládeže

(1) ~~Přestupku se dopustí ten, kdo v rozporu se zákonem uveřejní informaci o provinění spáchaném mladistvým nebo informaci z řízení ve věci mladistvého, anebo informaci z řízení ve věci dítěte mladšího patnácti let a uvede přitom jeho jméno, příjmení nebo jiné okolnosti, z nichž lze usuzovat na jeho osobu, anebo kdo v té souvislosti uveřejní podobiznu mladistvého nebo dítěte mladšího patnácti let.~~

(2) ~~Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 Kč. V blokovém řízení (§ 86) může orgán ochrany veřejného zdraví uložit za přestupky pokutu až do výše 5 000 Kč.~~

Zákon o ochraně osobních údajů

HLAVA VII

SANKCE SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 44

Přestupky

- (1) Fyzická osoba, která
- a) je ke správci nebo zpracovateli v pracovním nebo jiném obdobném poměru,
 - b) vykonává pro správce nebo zpracovatele činnosti na základě dohody, nebo
 - c) v rámci plnění zvláštním zákonem uložených oprávnění a povinností přichází u správce nebo zpracovatele do styku s osobními údaji,
- se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost mlčenlivosti (§ 15).
- (2) Fyzická osoba se jako správce nebo zpracovatel dopustí přestupku tím, že při zpracování osobních údajů
- a) nestanoví účel, prostředky nebo způsob zpracování [§ 5 odst. 1 písm. a) a b)] nebo stanoveným účelem zpracování poruší povinnost nebo překročí oprávnění vyplývající ze zvláštního zákona,
 - b) zpracovává nepřesné osobní údaje [§ 5 odst. 1 písm. c)],
 - c) shromažďuje nebo zpracovává osobní údaje v rozsahu nebo způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu [§ 5 odst. 1 písm. d), f) až h)],
 - d) uchovává osobní údaje po dobu delší než nezbytnou k účelu zpracování [§ 5 odst. 1 písm. e)],
 - e) zpracovává osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů mimo případy uvedené v zákoně (§ 5 odst. 2 a § 9),
 - f) neposkytne subjektu údajů informace v rozsahu nebo zákonem stanoveným způsobem (§ 11),
 - g) odmítne subjektu údajů poskytnout požadované informace (§ 12 a 21),
 - h) nepřijme nebo neprovede opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů (§ 13),
 - i) nesplní oznamovací povinnost podle tohoto zákona (§ 16 a 27).
- (3) Fyzická osoba se jako správce nebo zpracovatel dopustí přestupku tím, že při zpracování osobních údajů některým ze způsobů podle odstavce 2

a) ohrozí větší počet osob svým neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života, nebo

b) poruší povinnosti pro zpracování citlivých údajů (§ 9).

(4) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do výše 100 000 Kč.

(5) Za přestupek podle odstavce 2 lze uložit pokutu do výše 1 000 000 Kč.

(6) Za přestupek podle odstavce 3 lze uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč.

§ 44a

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený zvláštním zákonem.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do výše 1 000 000 Kč.

§ 45

Jiné správní delikty

(1) Právnícká osoba nebo fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů se jako správce nebo zpracovatel dopustí správního deliktu tím, že při zpracování osobních údajů

a) nestanoví účel, prostředky nebo způsob zpracování [§ 5 odst. 1 písm. a) a b)], nebo stanoveným účelem zpracování poruší povinnost nebo překročí oprávnění vyplývající ze zvláštního zákona,

b) zpracovává nepřesné osobní údaje [§ 5 odst. 1 písm. c)],

c) shromažďuje nebo zpracovává osobní údaje v rozsahu nebo způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu [§ 5 odst. 1 písm. d), f) až h)],

d) uchovává osobní údaje po dobu delší než nezbytnou k účelu zpracování [§ 5 odst. 1 písm. e)],

e) zpracovává osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů mimo případy uvedené v zákoně (§ 5 odst. 2 a § 9),

f) neposkytne subjektu údajů informace v rozsahu nebo zákonem stanoveným způsobem (§ 11),

g) odmítne subjektu údajů poskytnout požadované informace (§ 12 a 21),

h) nepřijme nebo neprovede opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů (§ 13),

i) nesplní oznamovací povinnost podle tohoto zákona (§ 16 a 27).

(2) Právnícká osoba jako správce nebo zpracovatel se dopustí správního deliktu tím, že při zpracování osobních údajů některým ze způsobů podle odstavce 1

a) ohrozí větší počet osob svým neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života, nebo

b) poruší povinnosti pro zpracování citlivých údajů (§ 9).

(3) Za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do výše 5 000 000 Kč.

(4) Za správní delikt podle odstavce 2 se uloží pokuta do výše 10 000 000 Kč.

§ 45a

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený zvláštním zákonem.

(2) Za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do 1 000 000 Kč.

§ 46

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při rozhodování o výši pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezačal řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

~~(4) Porušení povinností podle § 44 a 45 projednává Úřad.~~

(4) Správní delikty podle tohoto zákona projednává v prvním stupni Úřad.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se použijí ustanovení o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(6) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(7) Pokutu vybírá Úřad a vymáhá místně příslušný celní úřad podle zvláštního zákona.
34) Výnos z pokut je příjmem státního rozpočtu.

34) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.

VYPOŘÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

Část materiálu: VI.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Resort	Připomínky	Vypořádání
Ministerstvo dopravy	Bez připomínek.	
Ministerstvo financí	<p><u>1. – K důvodové zprávě, straně 3 a 5</u></p> <p>Doporučujeme opravit odkaz na právní akt ES.</p> <p>Dále doporučujeme opravu citace Doporučení č. 13 o šíření informací prostřednictvím sdělovacích prostředků ve vztahu k trestnímu řízení.</p> <p>V posledním odstavci na straně 5 doporučujeme opravit překlep (známy/známi).</p> <p>-</p> <p><u>2. – K důvodové zprávě, str. 4 –předpokládaný finanční dopad</u></p> <p>V této části se v souvislosti s rozšířením agendy Úřadu pro ochranu osobních údajů požaduje zřízení nového funkčního místa s předpokládanými ročními náklady ve výši 1 077 952 Kč. V materiálu není připojen návrh na usnesení vlády a není v něm uveden zdroj finančního</p>	<p><u>Ad 1. – Akceptováno.</u></p> <p><u>Ad 2. – Akceptováno.</u></p> <p>Příslušná pasáž důvodové zprávy byla vypuštěna.</p>

krytí. Uvedené roční náklady v souhrnné výši včetně investičních nejsou dostatečně zdůvodněny a považujeme je za nadhodnocené.

Zřízení nového funkčního místa pouze na základě předpokladu zvýšeného počtu přestupkových a správních řízení, která jsou součástí náplně hlavní činnosti Úřadu, považujeme za neodůvodněné a v rozporu s programovým prohlášením vlády o snižování počtu státních zaměstnanců a příslušnými usneseními vlády č. 323/2007 a 436/2007.

Úřad pro období let 2008 až 2010 neuvažuje se snižováním počtu zaměstnanců a rozpočtovými opatřeními pro druhé pololetí tohoto roku, resp. pro rok 2008, byl Úřadu počet funkčních míst zvýšen.

Na základě výše uvedených důvodů požadujeme vypuštění druhého odstavce týkajícího se „jednorázových finančních dopadů“ a dalších požadavků z části „Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky“ obsažené v důvodové zprávě a odmítáme případné uložení úkolu pro ministra financí na jejich zajištění v návrhu usnesení vlády.

3. – K § 8b odst. 2

Doporučujeme změnit formulaci nebo odstavce vypustit. Odstavec 1 totiž neuvádí žádné důvody, ale stanoví, jaké informace mohou OČTŘ poskytnout. Případně, vzhledem k tomu, že podle odstavce 1 lze poskytnout jen „informace, kterými nebude ohroženo dosažení účelu trestního řízení a které neodporují požadavku ochrany osobnosti a osobních údajů poškozeného i osob jemu blízkých“, zdá se příkaz v odst. 2 duplicitní.

Ad 3. – Akceptováno

Odstavec 2 byl z předmětného návrhu vypuštěn.

Ministerstvo vnitra	<p><u>Obecně:</u></p> <p>1. Obecně k předloženému návrhu připomínáme, že vzhledem k tomu, že zároveň se změnou trestního řádu dochází ke změně zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání (§ 60 zákona č. 231/2001 Sb.), tedy technického předpisu podle směrnice 98/34/ES, bude nezbytné tuto část novely odeslat k notifikaci Evropské komisi v souladu s výše uvedeným předpisem ES. Účinnost předkládané novely se předpokládá k 1. 1. 2008, proto si dovoluujeme upozornit také na fakt, že vzhledem k délce schvalovací procedury (povinná tříměsíční notifikační lhůta) bude obtížné tento termín dodržet.</p> <p><u>2. Zásadní připomínka</u></p> <p>V souvislosti s povinností učinit potřebná opatření k zabránění neoprávněnému přístupu k informacím o poškozeném a osobách jemu blízkých na několika místech (např. str. 2, 5) uvádí, že tuto povinnost lze zabezpečit „např. vedením informací odděleně od ostatních“. Vzhledem k tomu, že tyto informace tvoří součást trestního spisu, postrádá oddělené vedení informací z praktického hlediska smysl. Situace, kdy se vedou údaje odděleně od trestní spisu, upravuje § 55 odst. 2 trestního řádu. V ostatních případech platí obecná povinnost uvedená v § 13 zákona č. 101/2002 Sb., o ochraně osobních údajů „...přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení</p>	<p><u>Ad 1.</u> – Na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra č. 12 byla příslušná část týkající se změny zákona o rozhlasovém a televizním vysílání z návrhu vypuštěna, čímž se tato připomínka stala bezpředmětnou.</p> <p><u>Ad 2.</u> – <u>Neakceptováno-vysvětleno.</u></p> <p>Povinnost činit opatření spočívající např. v odděleném vedení informací o poškozeném od ostatních informací není v kontextu návrhu vztažena pouze k orgánům činným v trestním řízení, ale i k osobám, které se od orgánů činných v trestním řízení dozvědí informace o poškozeném pro účely plnění svých úkolů nebo z důvodu svého postavení. Nejedná se tedy pouze o oddělené vedení informací v trestním spisu, ale i v jiných materiálech. I když takováto povinnost učinit potřebná opatření k zabránění neoprávněného přístupu k chráněným údajům vyplývá pro správce a zpracovatele ze zákona o ochraně osobních údajů, nic nebrání tomu, aby jedno z možných opatření k ochraně osobních údajů - oddělené vedení těchto informací – bylo příkladem uvedeno v důvodové zprávě.</p>
------------------------	--	--

	<p>či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů...“, která je v rámci Policie ČR dále konkretizována v interních aktech řízení (např. ZP PP č. 26/2003, kterým se upravuje postup při výkonu spisové služby na úseku trestního řízení u služby kriminální policie a vyšetřování). Požadujeme proto důvodovou zprávu v tomto smyslu upravit a uvedené příklady vyškrtnout.</p> <p>K jednotlivým ustanovením:</p> <p><u>3. K čl. I bodu 1.</u> Za slovo „zní“ doporučujeme vložit dvojtečku.</p> <p><u>4. K čl. I bodu 2.</u> Za slovo „věta“ doporučujeme vložit dvojtečku.</p> <p><u>K čl. I bodu 3:</u></p> <p><u>5. K § 8b odst. 1</u> Mají-li podle navrhovaného § 8b odst. 1 orgány činné v trestním řízení povinnost učinit potřebná opatření k zabránění neoprávněnému přístupu k informacím, nelze než poukázat na vágnost takového ustanovení. Vzniká nutně otázka, jaká opatření jsou „potřebná“. Domníváme se, že povinnost by měla být formulována jako povinnost zabránit neoprávněnému přístupu, nikoliv jako povinnost učinit potřebná opatření. Obdobně k povinnosti učinit potřebná opatření podle odstavce 3.</p>	<p><u>Ad 3. – Akceptováno.</u></p> <p><u>Ad 4. – Neakceptováno.</u> Podle čl. 58 odst. 8 legislativních pravidel vlády se v případě doplnění věty na konci odstavce dvojtečka neuvádí.</p> <p><u>Ad 5. – Částečně akceptováno.</u> Jak samo Ministerstvo vnitra cituje ve své výše uvedené připomínce, obdobná formulace je užita mimo jiné i v § 13 zákona č. 101/2002 Sb., o ochraně osobních údajů, kde se uvádí, že povinné subjekty,...jsou povinny přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů...“. Nejedná se o nic méně obecnější formulaci než je formulace navrhovaná Ministerstvem vnitra, přičemž smysl je obdobný – povinné orgány mají učinit potřebná opatření, aby předešly nebo alespoň minimalizovaly riziko neoprávněného přístupu</p>
--	---	--

	<p><u>6. K § 8b odst. 3 -zásadní připomínka</u> Navrhované ustanovení obsahuje zákaz šíření informací o poškozeném a osobách jemu blízkých osobami, kterým byly tyto informace poskytnuty orgány činnými v trestním řízení. Důvodová zpráva pak demonstrativně uvádí např. probační úředníky, znalce, osoby nahlízející do spisu apod. Pochybení při nakládání s informacemi o poškozeném vyplývá ze zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů. Navrhované ustanovení se proto jeví jako matoucí. Z tohoto důvodu je návrh znění § 8b odst. 3 nadbytečný, a proto jej požadujeme vypustit.</p> <p><u>7. K § 8b odst. 3 -zásadní připomínka</u> Dle našeho názoru, osoby, kterým byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty informace o poškozeném nebo osobám jemu blízkých, by si měly být vědomy povinnosti učinit potřebná opatření k zabránění neoprávněnému přístupu k informacím a neměl by tedy být důvod je v tomto ohledu poučovat. Tato povinnost</p>	<p>k chráněným informacím. Již podle zákona č. 101/2000 Sb. jsou orgány činné v trestním řízení povinny posoudit rizika a přijmout vhodná opatření, která rovněž nejsou blíže specifikována. Je na daném subjektu, aby každý konkrétní případ vyhodnotil a přijal potřebná opatření. Zákon je pouze obecnou normou, jejímž smyslem není stanovit podrobné postupy, ale má stanovit dostatečně obecná pravidla postupu.</p> <p>Nicméně za účelem odstranění duplicity se zákonem o ochraně osobních údajů byla příslušná věta vypuštěna jako nadbytečná.</p> <p><u>Ad 6. – Neakceptováno – vysvětleno.</u> Nad rámec ustanovení odstavce 4 stanoví tento odstavec přísnější zákaz pro vymezený okruh osob, podle kterého nejen že nesmějí informace o poškozeném zveřejňovat, ale nesmějí je bez právního důvodu ani dále sdělovat, přičemž tyto osoby nemusejí být vždy správci nebo zpracovateli podle zákona o ochraně osobních údajů. Může jít i o získání takové informace např. svědkem nebo osobou nahlízející do spisu, která ji sdělí dalším osobám, což není případ spadající do působnosti zákona č. 101/2000 Sb. Odkazujeme ostatně na to, že obdobné ustanovení je obsaženo v platném § 53 odst. 3 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže ve vztahu k sdělování údajů o mladistvém pachateli. V tomto smyslu byla doplněna důvodová zpráva, aby bylo zřejmé, že jde i o osoby, které nemusejí spadat do působnosti zákona č. 101/2000 Sb.</p> <p><u>Ad 7. – Neakceptováno-vysvětleno.</u> Opět se jedná o úpravu vycházející z úpravy v § 53 odst. 3 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, neboť není dán důvod pro odlišnou úpravu poučování o ochraně osobních údajů mladistvého pachatele a poškozeného. Je třeba si uvědomit, že nepůjde pouze o probačního úředníka nebo orgán sociálně-právní ochrany dětí apod., ale i o osoby laické, např. svědky nebo osoby nahlízející do spisu, které je vhodné</p>
--	--	---

<p>vyplývá ze zákona, se kterým by měly být tyto osoby vzhledem ke svému postavení a činnosti obeznámeny, a nemělo by být na orgánech činných v trestním řízení je s takovou povinností seznamovat. Z návrhu není jasná ani forma takového poučení. V případě nahlížení do spisů trestní řád poučení o tom, jak zacházet se získanými informacemi, také neřeší. Proto navrhujeme poslední větu v § 8b odst. 3 vypustit.</p> <p><u>8. K § 8b odst. 3</u> Ohledně druhé věty tohoto ustanovení platí obdobně předchozí připomínka (k § 8b odst. 1).</p> <p><u>9. K § 8b odst. 5 -zásadní připomínka</u> První věta uvádí, že „<i>v řízení před soudem vyplývá rozsah informací poskytovaných orgány činnými v trestním řízení o poškozeném a osobách jemu blízkých ze zásady veřejnosti.</i>“ Dle našeho názoru je tato věta nadbytečná, neboť jde o jednu ze zásad trestního řízení, která je vymezena v ustanovení § 2 odst. 10 trestního řádu. Proto požadujeme tuto větu z návrhu vypustit. Rovněž požadujeme vypustit následující větu stanovící, že „<i>v hlavním líčení a veřejném zasedání lze v dané trestní věci projednávat informace o poškozeném uvedeném v odstavci 4 a osobách jemu blízkých za účasti veřejnosti</i>“. Veřejnost hlavního líčení je zakotvena v § 199 odst. 1 trestního řádu. Na veřejnost veřejného zasedání se přiměřeně použijí ustanovení o hlavním líčení (§ 238 trestního řádu), lze tedy dovodit, že i veřejné zasedání je veřejné. Navrhované znění nezakotvuje žádnou výjimku z tohoto pravidla, proto se jeví jako nadbytečné a matoucí. Doporučujeme rovněž vypustit</p>	<p>o jejich specifické povinnosti poučit. V trestním řízení je také v jiných případech dána povinnost orgánů činných v trestním řízení poučit o určitých skutečnostech obviněného, poškozeného, svědka, zúčastněnou osobu apod., přestože tyto skutečnosti upravují právní předpisy. Pokud jde o formu poučení, záleží na konkrétním případě, postačí však i ústní forma poučení při poskytování dané informace (ani v jiných případech trestní řád neupravuje formu poučení, což je podrobnost, kterou není zapotřebí zákonem řešit).</p> <p><u>Ad 8. – Částečně akceptováno - viz vypořádání k připomínce č. 5</u></p> <p><u>Ad 9. – Akceptováno.</u> Příslušná část ustanovení byla vypuštěna.</p>
---	---

<p>větu „rozsudek se vyhláší veřejně v hlavním líčení,“ neboť dle ustanovení § 200 odst. 2 trestního řádu rozsudek musí být vyhlášen vždy veřejně, přičemž o vyloučení veřejnosti rozhodne soud (§ 200 odst. 3 trestního řádu). Z tohoto důvodu se jeví citovaná věta jako nadbytečná a požadujeme ji vypustit.</p> <p><u>10. K § 8b odst. 5</u> Z legislativního hlediska doporučujeme ve větě druhé z tohoto ustanovení vypustit slovo „dané“.</p> <p><u>11. K čl. I bodu 4</u> Doporučujeme místo slova „nahrazuje“ použít slovo „nahrazují“, a uvést tak toto ustanovení do souladu s čl. 57 odst. 4 písm. c) Legislativních pravidel vlády.</p> <p><u>12. Část druhá (změna zákona o přestupcích):</u> Návrh sankčních ustanovení nesplňuje požadavky koncepce reformy správního trestání, a proto jej požadujeme v níže naznačených směrech přepracovat.</p> <p><u>13. Část třetí (změna zákona o ochraně osobních údajů) – k § 44a a 45a</u> Při ponechání množného čísla „osobních údajů“ je třeba upozornit na to, že zveřejnění jediného osobního údaje nebude možné postihnout (např. zveřejnění rodného</p>	<p><u>Ad 10. – Akceptováno.</u> Celé ustanovení § 8b odst. 5 bylo pro nadbytečnost vypuštěno.</p> <p><u>Ad 11. – Akceptováno.</u></p> <p><u>Ad 12. – Akceptováno.</u> Ve smyslu požadavku byla příslušná sankční ustanovení ze zákona o přestupcích, zákona o rozhlasovém a televizním vysílání a tiskového zákona vypuštěna a byla nahrazena úpravou nového přestupku a správního deliktu v zákoně č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Tím se staly bezpředmětné i připomínky Ministerstva vnitra, jež se konkrétně týkaly navrhované změny uvedených zákonů, proto nejsou v tabulce vypořádání pro bezpředmětnost uváděny.</p> <p><u>Ad 13. – Neakceptováno.</u> Z čistě formálního hlediska je uvedená připomínka na místě, nicméně je třeba vyjít ze stávající právní úpravy, kdy je použití množného čísla ve vztahu k osobním údajům zaužívané a objevuje se např.</p>
---	---

	číslo). Podle našeho názoru tak není zcela naplněn účel navrhované právní úpravy.	celým zákonem o ochraně osobních údajů, včetně sankčních ustanovení, tak i ve skutkové podstatě trestného činu neoprávněného nakládání s osobními údaji podle § 178 tr. zák. Stejně tak v článku 10 Listiny základních práv a svobod je zaručeno právo každého na ochranu před „neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě“. I zde je tedy použito množné číslo, přičemž jistě není smyslem ani cílem žádného z citovaných předpisů vyloučit ochranu před neoprávněným nakládáním s jedním osobním údajem. Zavedení pojmu „osobní údaj“ v jednotném čísle do nově navržených sankčních ustanovení by tak jen vedlo k zpochybnění smyslu ostatních ustanovení používajících množné číslo a k relativizaci ochrany jednoho osobního údaje, což jistě není žádoucí.
Ministerstvo kultury	<p><u>K části třetí</u></p> <p>1. Je nezbytné doplnit větu, že dosavadní odstavce 1 až 6 se označují jako odstavce 2 až 7.</p> <p>2. Z hlediska zachování systematiky zákona č. 231/2001 Sb., by bylo vhodnější uvést v přehledu povinností provozovatele vysílání v § 32 odst. 1 nově ukládané povinnosti, jejichž porušení je navrženo sankcionovat v § 60.</p> <p>3. Doporučujeme nahradit slova „ve výši do“ slovy „až do výše“, která se ve formulaci sankčních ustanovení běžně užívají.</p>	<p>Připomínky Ministerstva kultury, včetně zásadní připomínky č. 4, byly uplatněny k navrhované změně zákona o rozhlasovém a televizním vysílání a ke změně tiskového zákona, jež byly na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěny. K nově navrhované úpravě správního deliktu a přestupku v zákoně o ochraně osobních údajů Ministerstvo kultury připomínky neuplatňuje.</p>

	<p><u>4. Zásadní připomínka</u></p> <p>Požadujeme zrušení slov „a provozovateli převzatého vysílání“. Pokuta by měla být z povahy věci ukládána pouze subjektu, který sestavuje program a nese za jeho obsah redakční odpovědnost, tj. provozovateli vysílání. Provozovatele převzatého vysílání (obvykle se jedná o provozovatele kabelové sítě), který svým zákazníkům nabízí soubor programů, jež sám nevytváří, nelze činit odpovědným za obsah těchto programů. Provozovatel převzatého vysílání neprovádí předběžnou kontrolu obsahu jednotlivých pořadů, neboť jsou vysílány v reálném čase, a nemůže tedy ovlivnit obsah jednotlivých pořadů nabízených v rámci těchto programů. Bohužel z tohoto hlediska obsahuje současná právní úprava řadu nejasností a ustanovení § 60 může být v tomto ohledu matoucí.</p> <p><u>5. K části čtvrté</u></p> <p>V odstavci 3 a 4 doporučujeme nahradit slova „ve výši do“ slovy „až do výše“.</p>	
Ministerstvo pro místní rozvoj	Bez připomínek.	
Ministerstvo obrany	Bez připomínek.	
Ministerstvo průmyslu a obchodu	<p><u>1. K Čl. II bodu 2</u></p> <p>Upozorňujeme, že číslici "200 000" je třeba nahradit textem "200 000 Kč".</p>	Připomínky Ministerstva průmyslu a obchodu byly uplatněny k navrhované změně zákona o přestupcích a ke změně zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, jež byly na základě vypořádání

	<p><u>2. K Čl. III</u> Upozorňujeme, že v závěru článku je třeba doplnit větu "Dosavadní odstavce 1 až 6 se označují jako odstavce 2 až 7".</p>	zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěny. K nově navrhované úpravě správního deliktu a přestupku v zákoně o ochraně osobních údajů Ministerstvo průmyslu a obchodu připomínky neuplatňuje.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<p><u>1. K části třetí, článku III</u> V návaznosti na nově vkládaný odstavec 1 do § 60 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání je třeba doplnit přechýlování dosavadních odstavců 1 až 6.</p> <p><u>2. K důvodové zprávě</u> Důvodovou zprávu doporučujeme doplnit o citaci Úmluvy o právech dítěte, jejíž ustanovení čl. 16 a 40 odst. 2 písm. b) bod vii) se přímo dotýkají předmětu navrhované úpravy.</p>	<p><u>Ad 1.</u> – příslušná část byla z návrhu na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra vypuštěna, čímž se tato připomínka stala bezpředmětnou.</p> <p><u>Ad 2. – Akceptováno.</u></p>
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	Bez připomínek.	
Ministerstvo zemědělství	Bez připomínek.	
Ministerstvo zdravotnictví	Bez připomínek.	
Ministerstvo zahraničních věcí	Bez připomínek.	

Ministerstvo životního prostředí	Bez připomínek.	
Česká národní banka	Bez připomínek.	
Úřad pro ochranu osobních údajů	<p>1. - Obecně k návrhu - zásadní připomínka: ÚOOÚ oceňuje záměr navrhovatele, jak je nastíněn v důvodové zprávě. Návrh zákona však podle našeho názoru tento záměr dostatečně neodráží, a to zejména s ohledem na praktické okolnosti, za nichž by i nadále zcela legálně docházelo k úniku informací z vyšetřovacích a trestních spisů. Návrh, ačkoliv koncipován s dobrým úmyslem, je proveden obecně a tudíž bude obtížně aplikovatelný. Zásadní ústavní principy ochrany soukromí, zejména ochrany osobních údajů poškozených osob a jejich blízkých, na nichž je založen § 8b, nejsou rozvedeny zcela v souladu s principy obsaženými v mezinárodně akceptovaných dokumentech, které přitom vždy značně omezují možnost poskytnout konkrétní informace. Úřad pro ochranu osobních údajů upřednostňuje absolutní ochranu soukromí dotčených osob a v souladu s ústavní zásadou, která stanoví, že státní moc lze uplatňovat jen způsoby a v mezích stanoveným zákonem, proto navrhuje, aby z právní úpravy bylo více zřejmé, ve kterých situacích mohou orgány činné v trestním řízení informace poskytnout.</p> <p>Návrh fakticky zavádí princip veřejnosti do celého průběhu trestního řízení. Úřad pro ochranu osobních údajů považuje za nepřípustné, aby kdokoliv mohl od jednotlivých orgánů činných v trestním řízení bez vážného důvodu vyžadovat informace o poškozených</p>	<p>Ad 1. – Akceptováno.</p> <p>Obecná připomínka se dále promítá v připomínkách ÚOOÚ k jednotlivým ustanovením, kde je podrobněji rozpracována. Je tedy vypořádána v rámci návrhů ÚOOÚ na změny jednotlivých ustanovení navrhované právní úpravy.</p>

	<p>a osobách jim blízkých. K úplnému a objektivnímu seznámení veřejnosti s případem slouží projednání a rozhodnutí před soudem, pokud zákon soudní jednání jako veřejné připouští. Z návrhu ani z odůvodnění není zřejmé, jakým způsobem by orgány činné v trestním řízení mohly učinit opatření k poskytovaným informacím (§ 8b odst. 1) nebo rozpoznat, zda dojde ke zveřejnění poskytnutých informací (§ 8b odst. 3).</p> <p>Návrh by měl odlišovat obecný pojem „poskytování informací“ a speciální „zveřejňování informací“ (tj. poskytování většímu, příp. neurčitému okruhu osob). „Poskytování veřejnosti“ upravené v § 8b odst. 1 je duplicitní k „informování veřejnosti poskytováním informací sdělovacím prostředkům“ § 8a odst. 1 (také viz odlišné dikce účelů „neohrožovat objasnění skutečností důležitých pro posouzení věci“ a „neohrožovat dosažení účelu trestního řízení“).</p> <p>Z tohoto důvodu je nezbytné § 8a přepracovat. Pro úplnost by dále bylo vhodné v odůvodnění upozornit na definici „zveřejněného osobního údaje“ podle § 4 písm. l) zákona č. 101/2000 Sb.</p> <p><u>2. K § 8a odst. 1 –zásadní připomínka</u></p> <p>Ustanovení § 8a odst. 1 se navrhuje přepracovat v tomto znění:</p> <p>„(1) Orgány činné v trestním řízení informují o trestním řízení tak, aby neohrozily objasnění skutečností důležitých pro posouzení věci. Při zveřejnění osobního údaje osoby, proti které se vede trestní řízení, dbají orgány činné v trestním řízení, aby neporušily zásadu, že dokud není pravomocným odsuzujícím rozsudkem vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní</p>	<p><u>Ad 2. – Neakceptováno-vysvětleno.</u></p> <p>Navržená formulace ve skutečnosti snižuje ochranu osob majících účast na trestním řízení, neboť jednak umožňuje informovat o trestním řízení veřejnost i jiným způsobem než prostřednictvím sdělovacích prostředků – tj. orgány činné v trestním řízení budou muset čelit žádostem jednotlivých osob o informace – jednak je chráněna jen osoba, proti níž se vede řízení, poškozený a osoby mladší 18 let. V původním znění ustanovení byly navíc chráněny i jiné osoby mající účast na řízení. Nová formulace tak neodpovídá deklarovanému záměru chránit důsledně soukromí osob.</p>
--	--	---

<p>řízení, hledět, jako by byl vinen (§ 2 odst. 2). Zveřejnit osobní údaj poškozeného, mohou orgány činné v trestním řízení jen s jeho souhlasem.“</p> <p><u>3. K § 8a – zásadní připomínka</u> Navrhuje se za odstavec druhý vložit nový odstavec 2 v tomto znění: „(2) Při poskytování informací orgány činné v trestním řízení zvláště dbají ochrany soukromí osob mladších 18 let.“ Stávající odstavec 2 označit jako odstavec 3. Návrh respektuje záměr předkladatele, avšak upřednostňuje jeho provedení v samostatné části ustanovení § 8a.</p> <p><u>4. K § 8b odst. 1 - zásadní připomínka</u> V § 8b se navrhuje odstavec 1 přepracovat v tomto znění: „Orgány činné v trestním řízení chrání soukromí a osobní údaje poškozeného a osob jemu blízkých. Informace o nich mohou bez jejich souhlasu zveřejnit pouze k účelu a v rozsahu nezbytném pro pátrání po poškozených osobách a pro zjištění či ověření okolností nezbytných pro vyšetření trestného činu, pokud informace nelze účinně zjistit či ověřit jinými vhodnými způsoby.“. Navrhovaný odstavec 2 se z důvodu bezpředmětnosti zrušuje.</p>	<p>Pokud jde o zveřejňování informací o poškozeném, je speciální úprava obsažena v § 8b tr. řádu a není zapotřebí řešit jeho ochranu již v tomto ustanovení. Ve stávajícím znění § 8a tr. řádu byla slova „o své činnosti“ nahrazena slovy „o trestním řízení“ a slova „objasnění skutečností důležitých pro posouzení věci“ slovy „skutečností důležitých pro trestní řízení“, což je pojem typicky používaný v trestním řádu.</p> <p><u>Ad 3. – Akceptováno.</u> Příslušné ustanovení upravující zvláštní ochranu osob mladších 18 let bylo systematicky vyčleněno do samostatného odstavce v tomto znění: „(2) Při poskytování informací podle odstavce 1 orgány činné v trestním řízení zvláště dbají na ochranu soukromí a osobních údajů osob mladších 18 let.“</p> <p><u>Ad 4. – Částečně akceptováno.</u> Povinnost chránit soukromí jde nad rámec tohoto ustanovení, které upravuje šíření a zveřejňování informací, nikoli ochranu soukromí osob jako takovou. Pokud jde o zveřejňování, je třeba výslovně uvést, že se jedná o informace obsahující osobní údaje o těchto osobách nebo jiné údaje narušující soukromí těchto osob. Navrhovaná díkce by totiž vedla k tomu, že by orgán činný v trestním řízení nemohl zveřejnit ani informaci, jakým způsobem byl poškozený zabit nebo zraněn, což považujeme za přílišný zásah do ústavně zaručeného práva veřejnosti na informace. Dále je zapotřebí vyloučit z ochrany právnické osoby, neboť podle navrhovaného znění by orgán činný v trestním řízení nemohl ani zveřejnit např. jméno banky, která byla vytunelována, což</p>
---	--

	<p>5. K § 8b odst. 3 –zásadní připomínka</p> <p>V § 8b odstavec 3 se navrhuje nové znění věty první: „Orgány činné v trestním řízení dále poskytují informace o poškozeném a osobám jemu blízkých vyžádané za účelem splnění právní povinnosti.“</p>	<p>je podle našeho názoru opět nežádoucí omezení práva veřejnosti na informace.</p> <p>Pokud jde o souhlas poškozeného, navrhuje příslušné ustanovení včlenit až do odstavce 4 upravujícího obecný zákaz zveřejňování a ponechat tak na poškozeném, zda informace o sobě zveřejní nebo ne. V opačném případě by orgány činné v trestním řízení musely čelit žádostem novinářů o informace, kteří by uváděli, že mají souhlas poškozeného se zveřejněním.</p> <p>Pokud jde o výjimky ze zákazu, navrhuje sjednotit dikci se zákonem o Policii ČR a uvést „v nezbytném rozsahu“.</p> <p>Pojem „vyšetření trestného činu“ se nepoužívá, kromě toho je zveřejnění informací potřebné zejména ve fázi provádění úkonů před zahájením trestního stíhání a nikoli až ve fázi vyšetřování.</p> <p>Vzhledem k uvedenému bylo dohodnuto, že odstavec 1 bude upraven v následujícím znění: „Orgány činné v trestním řízení mohou zveřejnit informace obsahující osobní údaje poškozeného nebo osob jemu blízkých, nebo jiné údaje, jejichž zveřejnění by narušilo soukromí těchto osob, pouze v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu trestního řízení.“</p> <p><u>Ad 5. – Částečně akceptováno.</u></p> <p>Nemusí jít pouze o právní povinnost, ale i o právo. Vzhledem k tomu, že odstavec 1 upravuje zejména zveřejňování informací, jeví se být stávající první věta tohoto ustanovení nadbytečná a zřejmě i zavádějící, neboť nesprávně navozuje dojem, že lze informace poskytovat komukoli. Vzhledem k uvedenému nepovažujeme za potřebné výslovně upravovat to, co plyne z jiných ustanovení právních předpisů, a proto byla první věta zcela vypuštěna. Bylo dohodnuto, že následující věty budou upraveny následovně: „(2) Osoby, kterým byly orgány činnými v trestním řízení</p>
--	--	---

	<p>poskytnuty informace o poškozeném nebo osobách jemu blízkých pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv nebo plnění povinností stanovených právními předpisy, je nesmějí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné k uvedeným účelům. O tom musejí být tyto osoby poučeny.“</p> <p><u>6. K § 8b odst. 5 –zásadní připomínka</u></p> <p>Věta první se zrušuje.</p> <p>Věta nemá normativní charakter a je přesněji vyjádřena ve zbývajících částech odstavce.</p> <p><u>K části druhé</u></p> <p>7. K § 26 odst. 1 písm. b) a § 27 odst. 1 písm. c) zásadní připomínka</p> <p>Slova „v rozporu se zákonem“ se zrušují, případně je třeba ustanovení přeformulovat.</p> <p>Pokud někdo neučiní potřebná opatření k zabránění neoprávněnému přístupu, bude to vždy v rozporu se zákonem ukládajícím jednoznačnou povinnost, která není ničím podmíněna (naproti tomu u zveřejnění údajů o poškozeném zákon stanoví podmínky, kdy lze informace zveřejnit a proto je v pořádku, pokud se přestupek týká pouze jednání, které je v rozporu se zákonem - tedy v rozporu s podmínkami, kdy lze zveřejnit).</p>	<p><u>Ad 6. – Akceptováno.</u></p> <p>Celé ustanovení § 8b odst. 5 bylo pro nadbytečnost vypuštěno.</p> <p><u>Ad 7. –</u> Uvedené přestupky byly na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěny a postih byl nově zakotven v zákoně o ochraně osobních údajů, čímž se tato připomínka stala bezpředmětná.</p>
místopředseda vlády pro evropské záležitosti	<p>1. V materiálu chybí návrh usnesení vlády a předkládací zpráva.</p>	<p><u>Ad 1. – Neakceptováno.</u> Ve smyslu čl. 9 a 10 odst. 4 jsou návrh usnesení vlády a předkládací zpráva povinnou součástí návrhu předkládaného k projednání vládě, nikoli návrhu zaslaného do připomínkového řízení.</p>

	<p>2. V souladu s legislativními pravidly vlády má uvozovací věta v bodu 2 části druhé znít: „§ 27 včetně nadpisu zní:“.</p> <p>3. V části třetí je třeba uvést, že „Dosavadní odstavce 1 až 6 se označují jako odstavce 2 až 7.“</p> <p><u>4. K § 8b odst. 3 –zásadní připomínka</u> Požaduji vysvětlit smysl ustanovení v novém odstavci 3 a jeho případnou aplikaci. O jaké poskytnutí údajů za účelem jiným než zveřejnění se jedná? Komu budou tyto údaje poskytovány a za jakých okolností? Každému na žádost?</p> <p><u>5. K § 8b odst. 4 –zásadní připomínka</u> Chrání poškozeného i v případě, že sám o ochranu nestojí. Zákaz zveřejnění by měl u zletilých osob platit s výjimkou případů, kdy poškozený výslovně vyjádří souhlas s takovým zveřejněním.</p>	<p><u>Ad 2. – Akceptováno.</u></p> <p><u>Ad 3. – Akceptováno.</u></p> <p><u>Ad 4. – Vysvětleno.</u> Uvedený odstavec obsahuje úpravu obdobnou úpravě obsažené v § 53 odst. 2 zákona č. 218/2003 Sb. Jedná se o poskytování informací za účelem výkonu práv přiznaných právními předpisy nebo k plnění úkolů stanovených právními předpisy, nikoli o libovolné poskytování informací komukoli. Jde tedy např. o nahlížení oprávněných osob do spisu, poskytnutí informace znalci, probačnímu úředníkovi apod. V tomto smyslu bylo předmětné ustanovení přeformulováno, aby byl vyloučen odlišný výklad, a to následovně: „(2) Osoby, kterým byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty informace o poškozeném nebo osobách jemu blízkých pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv nebo plnění povinností stanovených právními předpisy, je nesmějí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné k uvedeným účelům. O tom musejí být tyto osoby poučeny.“</p> <p><u>Ad 5. – Akceptováno.</u> Postup v případě, že poškozený prokazatelně souhlasí se zveřejněním, je vysvětlen v důvodové zprávě. V takovém případě chybí znak protiprávnosti a zveřejnění údajů o poškozeném nebude sankcionováno. Vždy je však třeba zkoumat konkrétní okolnosti případu. Za účelem jednoznačného vyjádření tohoto principu byl prvek nedostatečné protiprávnosti, která by vyloučila postih osoby, jež informace zveřejnila na žádost nebo se souhlasem poškozeného</p>
--	--	--

	<p><u>6. K § 8b odst. 5 –zásadní připomínka</u> Ustanovení o poskytování informací se nedotýkají skutečnosti, že řízení před soudem se řídí zásadou veřejnosti a za jakých okolností lze veřejnost omezit či jak je vyhlášován rozsudek. Z tohoto důvodu požadují úvodní tři věty vypustit.</p> <p><u>7. K části druhé, § 26 odst. 1 písm. b) – zásadní připomínka</u> Budou podle tohoto ustanovení postihováni jednotliví úředníci či vedoucí pracovníci orgánů činných v trestním řízení? Pokud má ustanovení směřovat tímto směrem, považují ho za nevhodné, neboť porušení této povinnosti má být řešeno v rovině pracovněprávních vztahů, příp. odpovědnosti za škodu. Pokud má ustanovení směřovat vůči osobám, které se informaci dozvěděly od orgánů činných v trestním řízení, požadují tuto skutečnost výslovně v ustanovení uvést.</p> <p><u>8. K části druhé</u> Slova „veřejně přístupnou počítačovou síť“ nahradit slovy „prostřednictvím veřejně přístupné počítačové sítě“.</p>	<p>(způsobilého takový souhlas dát), expresivně vyjádřen v zákoně tak, že zákaz zveřejnit informaci o poškozeném neplatí, souhlasí-li poškozený prokazatelně se zveřejněním a v případě, že jde o nezletilého poškozeného, souhlasí-li poškozený i jeho zákonný zástupce.</p> <p><u>Ad 6. – Akceptováno.</u> Celé ustanovení § 8b odst. 5 bylo vypuštěno.</p> <p><u>Ad 7. –</u> Uvedený přestupek byly na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěn, čímž se tato připomínka stala bezpředmětná.</p> <p><u>Ad 8. -</u> Uvedený přestupek byly na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěn, čímž se tato připomínka stala bezpředmětná.</p>
--	--	---

ministryně vlády – MUDr. Džamila Stehlíková	V § 17 odst. 3 a 4 tiskového zákona došlo k záměně poznámek pod čarou.	Změna tiskového zákona byla z návrhu na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěna, čímž se tato připomínka stala bezpředmětná.
Kancelář zmocněnce vlády pro lidská práva	V § 17 odst. 3 a 4 tiskového zákona došlo k záměně poznámek pod čarou.	Změna tiskového zákona byla z návrhu na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěna, čímž se tato připomínka stala bezpředmětná.
vedoucí Úřadu vlády České republiky	Bez připomínek.	
odbor kompatibility Úřadu vlády	Bez připomínek.	
veřejný ochránce práv	Ochranu vybraných skupin obětí vítám. Doporučuji podrobit analýze možnost postihnout podnikající právnickou osobu, jež zveřejní informace na internetu, za jiný správní delikt, např. prostřednictvím živnostenského zákona.	Akceptováno. Právnickou osobu, která bude zveřejňovat informace o poškozeném, bude možné postihnout prostřednictvím nového správního deliktu zakotveného v zákoně o ochraně osobních údajů.
ČMKOS	<u>1. K § 8b odst. 1</u> Tento odstavec zní: „(1) Orgány činné v trestním řízení mohou poskytovat veřejnosti o poškozeném a osobách jemu blízkých jen takové informace, kterými nebude ohroženo dosažení účelu trestního řízení a které neodporují požadavku ochrany osobnosti a osobních údajů poškozeného i osob	<u>Ad 1. – Akceptováno.</u> Věta týkající se možnosti odepřít poskytnutí údajů z důvodů uvedených v odstavci 1 byla zcela vypuštěna, čímž je zabráněno možným výkladovým nejasnostem. Zároveň byl přeformulován i odstavec 1 tak, aby bylo zpřesněno, k jakým účelům mohou orgány činné v trestním řízení zveřejňovat informace, a to následovně: „(1) Orgány činné v trestním řízení mohou zveřejnit informace obsahující osobní údaje poškozeného nebo osob jemu blízkých, nebo

	<p>jemu blízkých. Poskytnutí jiných informací orgány činné v trestním řízení odepřou. Zároveň jsou povinny učinit potřebná opatření k zabránění neoprávněnému přístupu k informacím o poškozeném a osobách jemu blízkých.“.</p> <p>Odůvodnění: Navrhujeme spojit ustanovení § 8b odst. 1 a 2 do jednoho odstavce v uvedeném znění. Upozorňujeme na skutečnost, že v předkladatelem navrhovaném znění lze při lpění na gramatickém výkladu povinnost orgánů činných v trestním řízení činit opatření k zabránění neoprávněnému přístupu k informacím vztáhnout pouze k informacím uvedeným v předchozí větě § 8b odst. 1, tedy k těm, které orgány činné v trestním řízení mohou poskytovat. Daná povinnost by se ovšem měla vztahovat zejména na informace, které orgány činné v trestním řízení poskytovat nesmějí, resp. na veškeré údaje o poškozeném a osobách jemu blízkých, což zřejmě je záměrem předkladatele.</p> <p>Navrhované znění § 8b odst. 2 pak považujeme za poněkud nejasné. Hovoří totiž o odepření informací z důvodů uvedených v odst. 1. Zde jsou ovšem spíše než důvody stanoveny podmínky, za kterých lze informace poskytovat. Chce-li předkladatel výslovně stanovit, že orgány činné v trestním řízení odepřou poskytnutí informací, které s ohledem na dikci § 8b odst.1 věta první beztak poskytnout nesmí, považujeme za vhodnější, aby byla tato povinnost formulována tak, že se vztahuje na informace, u nichž nejsou dány podmínky pro jejich poskytnutí. Toho bude nejlépe dosaženo, jestliže bude tato povinnost v navržené formulaci uvedena namísto odstavce 2 v odstavci 1 jako věta druhá.</p>	<p>jiné údaje, jejichž zveřejnění by narušilo soukromí těchto osob, pouze v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu trestního řízení.“</p>
--	---	---

	<p><u>2. K § 8b odst. 2</u></p> <p>Odstavec 2 se zrušuje a dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.</p> <p>Jedná se o technickou změnu související s bodem 1.</p>	<p><u>Ad 2. – Akceptováno.</u></p>
Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	<p>Máme za to, že navrhovaný § 8b používající odkaz na pojem ochrana osobnosti se nejeví být dostatečným vymezením, neboť ani sama ochrana osobnosti nemá jasné zákonné vymezení. Doporučujeme proto bližší objasnění uvedeného pojmu.</p>	<p><u>Částečně akceptováno.</u></p> <p>Pojem „ochrana osobnosti“ byl nahrazen pojmem „ochrana soukromí“, neboť jde zejména o soukromí osoby, které se navrhuje chránit. Tento pojem je nicméně vymezen rovněž judikatorně, nicméně podle našeho názoru dostatečně, aby bylo možné v každém konkrétním případě posoudit, kdy dojde k zásahu do soukromí a kdy nikoli.</p>
hejtman Plzeňského kraje	Bez připomínek.	
hejtman Moravsko-slezského kraje	Bez připomínek.	
hejtman Olomouckého kraje	Bez připomínek.	
primátor hlavního města Prahy	<p>Poznámky pod čarou č.9c, 9d, 7a a 7b je třeba vyznačit v souladu s čl.65 odst.2 a 3 Legislativních pravidel vlády.</p>	<p>Změna zákona o rozhlasovém a televizním vysílání a změna tiskového zákona byla z návrhu na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěna, čímž se tato připomínka stala bezpředmětná.</p>
hejtman Jihočeského kraje	Bez připomínek.	
hejtman Královéhradeckého kraje	<p><u>1. K § 8 b, odst. 4 –zásadní připomínka</u></p> <p>Navrhujeme možnost zveřejnění identifikujících dat o poškozeném s jeho svolením nebo v případě nezletilého</p>	<p><u>Ad 1. – Akceptováno.</u></p>

	<p>se svolením jeho zákonného zástupce.</p> <p><u>2. K § 26, odst. 2 a k § 27, odst. 2,3 –zásadní připomínka</u></p> <p>Sankce, které by měly být ukládány za přestupky na úseku soudnictví mládeže (§ 26 přestupkového zákona) a na úseku trestního soudnictví (§ 27 přestupkového zákona), by bylo vhodnější uvádět v abecedním pořádku, tak jak je tomu v současném znění přestupkového zákona, nikoli odstupňované dle výše pokuty. To znamená nejprve uvést výši pokuty za přestupek podle odst.1 písm. a), následně za přestupek podle odst. 1 písm. b) přestupkového zákona, nikoli obráceně (tedy na prvním místě v uvedených odstavcích sankce za přestupek podle odst. 1 písm. b) přestupkového zákona), jak je uvedeno v návrhu.</p>	<p><u>Ad 2. – Změna zákona o přestupcích</u> byla z návrhu na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra vypuštěna, čímž se tato připomínka stala bezpředmětná.</p>
hejtman Libereckého kraje	Bez připomínek.	
hejtman Jihomoravského kraje	<p>1. Podle důvodové zprávy má vyspělost poškozeného a jeho schopnost posoudit dosahy zveřejnění informací o něm v případě pochybností posoudit přestupková komise. Předmětná pasáž na str. 6 by měla být uvedena spíše k části druhé – změna zákona o přestupcích.</p> <p>2. Zkoumání vyspělosti poškozeného ve věku 15-18 let přestupkovou komisí považuji za neadekvátní a v praxi problematické. Za vhodný bych považoval absolutní</p>	<p><u>Ad 1. – Změna zákona o přestupcích</u> byla z návrhu zákona na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěna, tím se tato připomínka stala bezpředmětná.</p> <p><u>Ad 2. – Částečně akceptováno.</u></p> <p>Změna zákona o přestupcích byla z návrhu zákona na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěna, tím se tato připomínka stala částečně bezpředmětná.</p>

	<p>zákaz zveřejňování informací o mladistvém poškozeném až do 18 let.</p>	<p>Do zákona bylo nicméně výslovně doplněno, že zákaz zveřejnění neplatí, souhlasí-li s ním poškozený a v případě osoby mladší 18 let, též jeho zákonný zástupce. Absolutní zákaz zveřejňování informací o nezletilém poškozeném nepovažujeme za souladný s Listinou základních práv a svobod, neboť by se jednalo o příliš paternalistický postoj chránící i téměř zletilou osobu, která o takovou ochranu sama nestojí. Vždy však bude třeba v každém konkrétním případě zkoumat všechny relevantní okolnosti, tj. zda nejde o osobu, která není způsobilá souhlas dát, zda na ní souhlas nebyl podvodně vylákán, zákonný zástupce není ve střetu zájmu s dítětem apod. Této povinnosti se orgán, který vede konkrétní řízení, nemůže zbavit.</p>
hejtman Pardubického kraje	<p>1. Vzhledem k zavedení nového přestupku dojde k zvýšení nákladů v rozpočtu územně samosprávných celků, což není v důvodové zprávě zohledněno.</p> <p>2. Vzhledem k tomu, že se jedná o novou správní činnost, mělo by to být promítnuto i do náplně správních činností podle vyhlášky č. 512/2002 Sb., neboť pro tuto činnost je třeba prokázat zvláštní odbornou způsobilost.</p>	<p>Ad 1. – Změna zákona o přestupcích byla z návrhu zákona na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěna, tím se tato připomínka stala bezpředmětná.</p> <p>Ad 2. – Změna zákona o přestupcích byla z návrhu zákona na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěna, tím se tato připomínka stala bezpředmětná.</p>
hejtman kraje Vysočina	<p>Upozorňujeme na potřebu zvýšit příspěvek na výkon státní správy s ohledem na nárůst povinností krajského úřadu podle tiskového zákona.</p>	<p>Změna tiskového zákona byla z návrhu zákona na základě vypořádání zásadní připomínky Ministerstva vnitra zcela vypuštěna, tím se tato připomínka stala bezpředmětná.</p>

V Praze dne 8. listopadu 2007

Vypracovala: Mgr. Lenka Trešlová

Podpis: *L. Trešlová*